

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

สำหรับการศึกษานี้ค่าตามหลักคือการหาค่าความชุกของค่าเออบีไอที่ผิดปกติในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการศึกษานี้ซึ่งได้ค่าความชุกโดยรวมเท่ากับร้อยละ 12.1 และในผู้ป่วยที่เข้ามาในการศึกษาทั้งหมดกลุ่มนี้มีหรือแสดงสัญว่ามีโรคหลอดเลือดหัวใจ และกลุ่มนี้มีปัจจัยเสี่ยงของการเกิดโรคหลอดเลือดแดงแข็งนั้นมีความชุกที่ใกล้เคียงกันคือร้อยละ 13.2 ในกลุ่มแรก และร้อยละ 11.6 ในกลุ่มที่สอง ตามลำดับผู้ป่วยส่วนใหญ่มีอายุ 70 ปีขึ้นไปมีจำนวน 169 ราย ความชุกของค่าเออบีไอที่ผิดปกติร้อยละ 15.4 รองลงมาคือ ผู้ป่วยที่มีอายุ 50-69 ปีที่มีเบาหวานหรือสูบบุหรี่ 103 ราย พบความชุกของค่าเออบีไอที่ผิดปกติร้อยละ 7.8 ส่วนผู้ป่วยที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปีที่มีเบาหวานและมีปัจจัยเสี่ยงต่อภาวะหลอดเลือดแดงแข็งอีก 10 ราย ได้แก่การสูบบุหรี่ หรือความดันโลหิตสูง หรือไขมันในเลือดสูง จำนวน 30 ราย พบความชุกของค่าเออบีไอที่ผิดปกติร้อยละ 3.3 โดยถ้าแบ่งตามเพศแล้วจะพบความชุกในเพศชายร้อยละ 9.2 และเพศหญิงร้อยละ 14.8 ซึ่งทดสอบแล้วว่าไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่ค่าเฉลี่ยของค่าเออบีไอของเพศชายนั้นสูงกว่าค่าเฉลี่ยของเพศหญิง กล่าวคือค่าเฉลี่ยเออบีไอในเพศชายมีค่าเท่ากับ 1.04 ± 0.12 ในขณะที่ค่าเฉลี่ยของเพศหญิงมีค่าเท่ากับ 1.00 ± 0.13 ซึ่งแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ค่าความเชื่อมั่น $p = 0.004$

สำหรับค่าตามรองเรื่องของความเกี่ยวข้องกันระหว่างความผิดปกติของเออบีไอ และการมีหรือไม่มีโรคหลอดเลือดหัวใจ และความมากน้อยของจำนวนเส้นเลือดที่ตีบบื้น ไม่พบว่ามีความเกี่ยวข้องกัน แต่พบว่าค่าเออบีไอที่ผิดปกตินี้มีความเกี่ยวข้องกับผู้ที่มีโรคของหลอดเลือด (Established cardiovascular disease) ในที่ต่างๆ ของร่างกาย ๆ ไม่ว่าจะเป็นหลอดเลือดสมอง หรือหลอดเลือดหัวใจอย่างชัดเจนเมื่อเทียบกับผู้ที่ไม่เคยมีโรคของหลอดเลือดมาก่อนเลย

จากการทำ multiple logistic regression พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อค่าเออบีไอที่ผิดปกติได้แก่ อายุ เพศ การสูบบุหรี่ เบาหวาน และโรคหลอดเลือดสมอง โดยพบว่า เพศหญิงมีโอกาสเกิดค่าเออบีไอที่ผิดปกติมากกว่าเพศชาย ผู้ที่อายุมากกว่าหรือเท่ากับ 70 ปี มีโอกาสเกิดค่าเออบีไอที่ผิดปกติมากกว่าผู้ที่อายุน้อยกว่า 70 ปี 4.8 เท่า ผู้ที่สูบบุหรี่มีโอกาสเกิดค่าเออบีไอที่ผิดปกติมากกว่าผู้ที่ไม่สูบ 3.8 เท่า ผู้ที่มีโรคหลอดเลือดสมองมีโอกาสเกิดค่าเออบีไอที่ผิดปกติมากกว่าผู้ที่ไม่มีโรคหลอดเลือดสมอง 3.3 เท่า และสุดท้าย ผู้ที่มีเบาหวานมีโอกาสเกิดค่าเออบีไอที่ผิดปกติมากกว่าผู้ที่ไม่ได้เป็นเบาหวาน 2.6 เท่า

อภิปรายผลการวิจัย

จากข้อมูลที่ผ่านมานั้นความชุกของค่าเอบีไอที่ผิดปกติในประชากรต่างๆ นั้นจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาแต่เมื่อใช้การปรับด้วยอายุ(age-adjusted)แล้วพบว่ามีค่าอยู่ประมาณร้อยละ 12 และพบในเพศชายและเพศหญิง ไม่แตกต่างกัน[1,33,35] ซึ่งค่าความชุกโดยรวมในประชากรที่ศึกษานี้ก็น่าที่จะใกล้เคียงกับการศึกษาอื่นที่ผ่านมา แต่เนื่องจากการศึกษานี้เป็นการศึกษาที่เก็บข้อมูลในประชากร 2 กลุ่มที่มีรายละเอียดที่ต่างกันพอสมควร ในกลุ่มแรกคือกลุ่มนี้หรือสองสัญญาว่ามีโรคหัวใจพบว่ามีความชุกร้อยละ 13.2 ซึ่งพบว่ามีความชุกใกล้เคียงกับผู้ที่มีอายุ 70 ปีขึ้นไปในกลุ่มนี้มีความเสี่ยงสูง(พบร้อยละ 15.4) ส่วนในผู้ที่มีอายุน้อยกว่า 70 ปีนั้นจะมีความชุกที่ต่ำกว่ามาก ดังนั้นจะเห็นได้ว่าอายุที่มากกว่า 70 ปีขึ้นไปน่าจะเป็นปัจจัยที่มีผลที่สุดต่อค่าความชุกของเอบีไอที่ผิดปกติ สำหรับในเรื่องความแตกต่างในเพศนั้น ในการศึกษานี้พบว่าเพศหญิงเป็นปัจจัยเสี่ยงมากกว่าเพศชายสำหรับการที่มีค่าเอบีไอที่ผิดปกติ ซึ่งจะแตกต่างกับการศึกษาที่รวบรวมมาก่อนที่พบว่ามีความชุกที่ใกล้เคียงกันในทั้งเพศชายและเพศหญิง ประการแรกเนื่องจากว่าในการศึกษานี้เพศหญิงมีอายุเฉลี่ยที่สูงกว่าเพศชาย (65.04 ปีในเพศชายและ 67.81 ปีในเพศหญิง) อีกประการหนึ่งเป็น เพราะว่าประชากรในการศึกษานี้ยังน้อยเกินไปเมื่อเทียบกับผลการศึกษาก่อนหน้านี้ ซึ่งมีจำนวนประชากรที่ศึกษาเป็นจำนวนมากเพริ่งส่วนใหญ่เป็นการศึกษาแบบมีการลงทะเบียนผู้ป่วยเป็นลักษณะของ consecutive sampling ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่ผู้วิจัยอาจจะทำได้ไม่ดีนัก เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านเวลาและทุนทรัพย์ และอาจเป็นไปได้ว่าในประชากรที่ทำการศึกษานี้ อยู่แต่ในกลุ่มผู้ป่วยนอกหัวใจ เป็นส่วนใหญ่ อาจจะทำให้ขาดความหลากหลายในลักษณะประชากรของผู้ป่วย ถ้าเป็นไปได้อาจจะต้องขยายการศึกษาไปในกลุ่มอื่นๆ มากขึ้น เช่น คลินิกเบาหวาน คลินิกโรคไต โรคหลอดเลือดสมองเป็นต้น ซึ่งอาจจะเป็นตัวแทนของประชากรที่มีความเสี่ยงสูงในกลุ่มอื่นๆ ได้ดีขึ้น

ส่วนเรื่องของความเกี่ยวข้องของค่าเอบีไอที่ผิดปกติกับโรคหลอดเลือดหัวใจนั้นจากการศึกษาใหญ่ๆ ที่ผ่านมาในอดีตนั้น ไม่ค่อยมีการศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะ และไม่ได้ศึกษาประชากรในกลุ่มนี้ก็กลุ่มเดียว จึงไม่ค่อยมีข้อมูลมาเปรียบเทียบ ที่ผ่านมาถ้าเป็นการศึกษาค่าเอบีไอที่ผิดปกติที่เกี่ยวข้องกับโรคของหลอดเลือดแล้วก็มักจะเป็น โรคหลอดเลือดสมองมากกว่า โดยเฉพาะในการตรวจคัดกรองในผู้ที่ไม่มีอาการ[3,7,10] และพบความเกี่ยวข้องกันที่ชัดเจนกว่าระหว่างความผิดปกติของค่าเอบีไอกับโรคหลอดเลือดสมองมากกว่าความผิดปกติของค่าเอบีไอกับหลอดเลือดหัวใจ ดังเช่นการศึกษาของ Rancho Bernardo Study ที่ตีพิมพ์ในปี ค.ศ. 2006 ได้แสดงถึงความสัมพันธ์ที่ชัดเจนระหว่างค่าเอบีไอที่ผิดปกติกับการตีบของหลอดเลือดแดง Carotid artery โดยการวัด IMT และพบแสดงความสัมพันธ์ของ IMT ที่มากขึ้นเมื่อค่าเอบีไอลดลง [34] ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าแม้โรค

หลอดเลือดสมองและโรคหลอดเลือดหัวใจจะมีพยาธิกำเนิด และมีปัจจัยเดี่ยวที่คัดสักกัน แต่ในรายละเอียดก็มีความแตกต่างกันอยู่หลายประดิษฐ์พ้องสมควร ประการแรกการคัดกรองโรคหลอดเลือดสมองทำได้ง่ายกว่าแม้ในผู้ที่ไม่มีอาการ เพราะเป็นการตรวจที่ non-invasive สามารถทำได้ไม่ยาก ราคาไม่แพงมาก ภาวะแทรกซ้อนต่ำมาก สามารถทำได้ในการสำรวจเชิงระบบวิทยา หรือสำรวจชุนชนก์ได้ข้อมูลที่วัดได้ เช่น IMT (Intimal-medial thickness) ก็สามารถนำมาใช้ได้โดย การเก็บข้อมูลก็ง่ายกว่า ซึ่งต่างกับโรคหลอดเลือดหัวใจอย่างชัดเจนซึ่งต้องทำเมื่อมีข้อบ่งชี้ เท่านั้น ไม่สามารถนำมาคัดกรองได้ และการตรวจก็มีค่าใช้จ่ายมากกว่า เป็นการตรวจที่ invasive กว่า ผลแทรกซ้อนเยอะกว่า และข้อมูลที่ได้ก็นำมาใช้ยากกว่า เนื่องจากลักษณะทางกายวิภาคที่ ชับช้อนกว่า และมีความหลากหลายและมี variation มาากกว่า และจนกระทั่งถึงปัจจุบันก็ยังไม่มี การตรวจคัดกรองที่เป็นอุดมคติสำหรับโรคหลอดเลือดหัวใจเลย การวิจัยในแห่งนี้จึงทำได้ค่อนข้างยาก สิ่งที่ผู้วิจัยทำก็เป็นการศึกษาหาความเกี่ยวข้องกันในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งเท่านั้น ประการที่สองนั้น ข้อมูลทางกายวิภาคของหลอดเลือดสมองมีความเกี่ยวข้องกับ โอกาสเกิดโรคหลอดเลือดสมองมากกว่า ที่ข้อมูลทางกายวิภาคของโรคหัวใจจะเกี่ยวข้องกับการ โรคหลอดเลือดหัวใจหรือภาวะหัวใจขาดเลือดกล้ามเนื้อ ข้อมูลทางกายวิภาคของหลอดเลือดหัวใจนั้นอาจจะไม่ได้ ทำนายการเกิดเหตุการณ์ต่างๆ ในอนาคตได้เสมอไป อาจจะมีปัจจัยอื่นๆ มาเกี่ยวข้องมากนanya ตัวอย่างเช่น การที่เห็นหลอดเลือดหัวใจไม่มีการตีบ ก็ไม่ได้เป็นการบอกว่าเส้นเลือดนี้จะไม่เกิดเหตุการณ์ในอนาคต เนื่องจากพยาธิสรีระวิทยาของโรคหลอดเลือดหัวใจดีบหรือตันลับพลัน (Acute coronary syndrome) เกิดจากการปริแตกของรอยโรคในหลอดเลือด(Atherosclerotic plaque rupture) เพียงรอยโรคเดียวไม่ใช่รอยโรคซึ่งเกิดอย่างกว้างขวาง ซึ่งอาจจะมองไม่เห็นจากการตรวจสวนหลอดเลือดหัวใจด้วยสารทึบรังสีก็ได้ เนื่องจากในการศึกษานี้ผู้ที่มารับการสวนหลอดเลือดหัวใจด้วยสารทึบรังสีมีข้อบ่งชี้ในการพินิจนาพ้องสมควร จึงอาจทำให้ผลการศึกษามีความน่าเชื่อถือน้อยกว่าการศึกษาในโรคหลอดเลือดสมอง แต่ถ้ามีการเพิ่มจำนวนผู้ป่วยในกลุ่มนี้มาทำการฉีดสารทึบรังสีด้วยข้อบ่งชี้ของ chronic stable angina อาจจะให้ผลการศึกษาที่แตกต่างจาก การศึกษานี้ได้

จากการรวบรวมการศึกษาต่างๆ ในอดีตโดย Heald และคณะ[35] โดยคัดเลือกแต่ การศึกษาที่มีคุณภาพ และมีวิธีการวัดทางสถิติที่มาตรฐานและเชื่อถือได้ทั้งหมด 11 การศึกษามีผู้ที่อยู่ในการศึกษาทั้งหมด 45,590 คน พบว่าถ้าใช้เกณฑ์ที่น้อยกว่า 0.9 แล้ว ความชุกของค่าเอบีไอที่ ผิดปกติทั้งหมดอยู่ระหว่างร้อยละ 3.8 ถึงร้อยละ 20 แต่เป็นการศึกษาในประเทศตะวันตกทั้งสิ้น ไม่ได้รวมการศึกษาที่อยู่ในเอเชีย หรือรวมการศึกษาที่เป็นนานาชาติไว้ด้วย ถึงแม้ว่ามีการศึกษาหนึ่งมีประชากรชาวญี่ปุ่นอยู่มาก แต่ก็เป็นการศึกษาในครรภาระวาย ประเทศสหราชอาณาจักร ญี่ปุ่น แล้วพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อค่าเอบีไอที่ผิดปกติ ได้แก่ ภาวะไขมันในเลือดสูง อายุ เพศ ความดัน

โภทิสูง เน่าหวาน การสูบบุหรี่ โรคหลอดเลือดสมอง โรคหลอดเลือดหัวใจ ความอ้วนและไฝ มี 3 การศึกษาที่ใช้ระดับของ Fibrinogen เป็นปัจจัยเสี่ยงด้วย จะเห็นว่าจากการศึกษาของผู้วิจัยพบ ปัจจัยที่มีผลเพียง 5 อย่างเท่านั้น คือ เพศ อายุ การสูบบุหรี่ เน่าหวาน และโรคหลอดเลือดสมอง เท่านั้น อาจจะเป็น เพราะว่าการศึกษานี้ไม่สามารถเก็บได้กับที่กล่าวมาในเบื้องต้นด้วยสาเหตุที่มีจำนวนน้อยกว่ากันอย่างมาก และเป็นการศึกษาในชาวตะวันตก ซึ่งปัจจัยเสี่ยงอาจมีความแตกต่างกันได้ เพราะวัฒนธรรมความเป็นอยู่และวิถีทางการดำเนินชีวิตแตกต่างกัน ข้อแตกต่าง อีกประการหนึ่งคือ การศึกษาของผู้วิจัยไม่ได้เป็นการศึกษาแบบลงทะเบียน ดังนั้นการสืบค้น บางอย่างอาจจะทำได้ไม่สมบูรณ์ เพราะว่าคล้ายเป็นการสังเกตเท่านั้น ทำให้ข้อมูลบางอย่างอาจขาดหายไป เช่นจะเห็นได้ว่าค่า HbA1c มีค่าที่ไม่ได้บันทึก (missing value) มากถึงกว่าร้อยละ 60 ทำให้ไม่สามารถนำมาคำนวณได้ หรือข้อมูลบางอย่างถ้าหากว่าแพทย์ผู้คุ้มครองไม่ได้ทำการสืบค้นไว้ให้ ก็จะขาดข้อมูลในส่วนนี้ไป ซึ่งอาจจะมีผลต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลได้ เช่นในคนที่อายุมากกว่า 70 ปี ที่นำมาศึกษาอาจจะมีโรคอื่นแฝงอยู่ก็ได้ แต่ไม่ได้ทำการสืบค้น ผู้ที่ไม่มีผลลัพธ์ของระดับ ไขมันอยู่ก็ไม่ได้หมายความไม่เป็นโรคไขมันในเลือดสูง เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาเป็นแบบการลงทะเบียน (Registration) เพื่อที่ข้อมูลจะได้มีความสมบูรณ์ และมีจุดประสงค์การศึกษาที่ชัดเจนขึ้นว่าต้องการตัวแปรใดบ้าง
2. ควรมีการขยายการสำรวจไปยังคลินิกเฉพาะโรคอื่นๆ เช่นคลินิกโรคไต คลินิกเน่าหวาน คลินิกโรคหลอดเลือดสมอง เนื่องจากจะได้ครอบคลุมประชากรที่โรคของหลอดเลือดที่ กว้างขวางและมีความหลากหลายมากขึ้น
3. ควรมีการวิเคราะห์เป็นกลุ่มย่อยเพียงกลุ่มเดียว ให้มีความชัดเจนขึ้นคือการศึกษาในต่าง ประเทศเพื่อเป็นการกำจัดปัจจัยอื่นๆ ที่อาจจะมารบกวน เช่น กลุ่มคนอ้วน[36] กลุ่มคน ที่เป็นเน่าหวาน [25,37] ทำให้ศึกษาความเกี่ยวข้องของค่าเอนไซม์ที่ผิดปกติต่อปัจจัยเสี่ยง อย่างโดยย่างหนักให้ชัดเจนขึ้น ทำให้ง่ายต่อการวิเคราะห์
4. ใช้ค่าต่างๆ ทางห้องปฏิบัติการให้มากขึ้น อาจจะเริ่มจาก marker ต่างๆ ของการอักเสบ และภาวะ Atherosclerosis เช่น Fibrinogen level, CRP เป็นต้น